

DEDOC
FONS
VILADOT

NOU CARTELL

UAB

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

Semblava difícil, gairebé impossible, però ens tornem a veure després de la llarga absència de quasi 1 mes.

Visto el éxito y la inmejorable acogida que recibió nuestro primer número

a) Hemos aumentado la tirada alcanzando la importante cifra de 200 ejemplares, rebasando todas nuestras previsiones

b) Ya hemos recibido tres colaboraciones

c) El formato se ha mejorado

d) El número de páginas se ha duplicado

e) La técnica (gracias a la primera experiencia) se ha depurado

f) ¿Pero el objetivo se ha alcanzado?

No, creiem que no

Que és el que creiem te de ser Nou Cartell?

Tornem-hi Nou Cartell ha de ser un lloc de discussió, un lloc de comunicació, un lloc d'intercanvi.

Com ha d'ésser?

Ha de reflexar la realitat dels grups, de la gent.

Ha de ser com nosaltres, dinàmic, sincer, clar, obert a tot-hom, autogestionat. Ha de respondre a les nostres necessitats.

Com no ha de ser

Dogmàtic, imposable, deslligat de la realitat, poc clar, metafísic, enrevessat, intrascendent, enfosquit per legalitats injustes.

Com es conseguirà

Mitjançant la participació de tots, l'interès de tots, l'autogestió de tots, el pagament de tots, fent arribar Nou Cartell a la màxima quantitat de gent dels grups, iniciant discussions al voltant de la revista en tots els grups, i enviant-nos les crítiques, mitjançant un enllaç, que estigui en contacte amb nosaltres, per tant és interessant que cada grup escolleixi un responsable per la distribució de la revista, i la recollida de col.laboracions, etc. per la revista

Estarom contents, quan la revista no la fem
quatre Gats, que van de cul buscant articles
etc.

És necessari nou Cartell, perquè?

Com ha de ser?

La resposta la teniu vosaltres, escriviu-nos.

L'adreça on es tenen que enviar els articles la donarem
al T.I. per raons de segur.....

La redacció

- INFORMACIO -

LLEIDA INFORMA

MATG 70

Una mica tard Lleida ha començat ha ficar en marxa SOLC.

el dia 17 de maig es va fer una trovada amb el nom de MINITIR invitant a totes les persones que ha vien estat a SOLC mes directament durant el curs passat. Varem calcular que seriem unes 35 persones apart els organitzadors, i van venir entre invitats i organitzadors la "friolera " de 13 persones (maacles i femelles).

No per això varem perdre l'esperança, i amb tota la moral varem començar a treballar seriosament i d'aquesta trobada van neixen dos equips:

I) EQUIP D'EXPRESIO

-Es defineix com equip d'experimentació de noves tècniques d'animació i expressió.

Elle sous camps d'acci6 son:

Animar trobades

Alliborament personal

Difusions sicodramatiques

Aquest equip inspirat inspirat en el siodrama del TIR, el componen inicialment sis persones (mascles i famellos).

Les últimes informacions arribades per Lleida ens diuen que per Barcelona hi ha un equip molt semblant (el del paperet de color de rosa) esperem l'intercanvi d'experiències.

II) EQUIPS DE CAMPANYA

- Es defineix com a equip d'accions cíviques curtes, de poc compromís

Els seus camps d'acció són els problemes de la ciutat.

Per explicar-ho millor exposarem la seva primera acció:

-A Lloida manquen parcs pels infants.

-Al centre de la ciutat hi-ha una "Zona verde" on es podria construir un parc.

- L'equip, organitza una acció de premsa per arribar a la gent.

- Realitza enquestes, recull firmes i visita al "Consejal de Parques" i... aquest equip el componen inicialment cinc persones (mascles i famelles).

***2222333344456666&&&((()))""""2222!!!!-gggggg\$__\$zzzz9999????... i pum.
Aquests són els equips que han sortit del MINITIR, que juntament amb l'equip Shalom
que actualment està en reestructuració. Són tres els equips existents a Lloida

L'informació de com es desenvolupa SOLC a Lloida es arribarà periòdicament del corresponent.

JORDI ROVIRA

Nou Cartell no el fem 4 el fem
tots

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

JOAN OLIVER (PERE IV) paraules

Cadascú de nosaltres es un món de influències, de relacions, més o menys amples. Caldrà, doncs, que prediquem l'exemple de la dignitat i de la civilitat dins la nostra òrbita: Els pares als fills... o els fills als pares..., entre els germans, entre els amics, entre els companys de treball o de l'esbargiment.

I aquesta es una acció a la qual no podem renunciar! No hi tenim dret!.

Perquè a nosaltres ens han estat donades la fè i la consciència d'allò que tots plegats podríem arribar a ser. I no cal pas que siguem massa exigents, ni amb els altres ni amb nosaltres mateixos.

No tots tenim fusta d'apòstol o d'heroi.

Cadascú que doni segons els seus dots i el seu coratge: Amb la paraula, amb els fets... o amb l'extensió! Una simple abstenció rigorosa, positiva, oportuna, pot obrar miracles!

NO
PIENSO
LUEGO
PUEDO
SEGUIR
EXISTIENDO

TENS ALGO QUE FER AQUEST
ESTIU?
SI ES QUE SI-BONES VACANCES-
SI ES QUE NO; POSAT EN CONTACTE
AMB NOSALTRES
ET CONECTAREM AMB ALTRES GRUPS.

Amb el nom de "JOIAMIC" hem format una secció de joves dintre el Grup excursionista de Manlleu, però amb unes fites i una manera de fer molt diferents d'una entitat d'excursionisme.

Amb "JOIAMIC" pretenem arribar a tot el jovent de Manlleu, i facilitar una millor convivència, coneixença i formació entre joves.

Fins ara hem fet moltes i variades activitats. Algunes han sigut: Excursions, castanyades, campionats de ping-pong, Jocs de ciutat, representacions audio-visuals, rodes de premsa i altres que no recordo.

L'ambient ara al nostre poble, no ha pas canviat gaire, però ben mirat hem d'oïr reconèixer que alguna cosa s'ha notat desde que existeix "JOIAMIC".

Però si voleu, ja podem anar informant-vos mes endavant.

... como las mujeres
son libres... como... iguales
a los hombres y con derechos
equivalentes... como...

FEM COE-
DIALIO?

"Sigue en pie la triple Carlos, Garcia Castany i Fajol, sera baja por lesió de las filas blanqui asules" y "Mr. Buckinjam no ha decidí do con la composició del equipo y Patricia Anaconda canta en el New York y Miss Holly wood és "Miss Todo" I Urtain ha trencat amb Casadel. Ja ha pro bat veste la nostra espe cialitat?" Soupe a l' "ignon", o "Crancs de riu a la Bordalesa", o "Ella gusta a l' "Americana" ... I sap veste que comença "Una gran carrera de regalos?" Ja estan anunci ats els creurs d' istiu, demani prospectes a la seva agencia de viatges. I desde quan un cotxe familiar ha d' esser aburrit? Ja té el nou SIMCA 1000? "Esta semana han aparecido tres boletos de 14, doscientos ochenta y tres de trece, y dos mil ciento veinticinco de doce, que cobr arán" I Acapulco es platja de moda. I dues-centes mil noies sue ques visitaran Mallorca i la Costa Brava, i ara un motor fora-borda val només 70.000'- Ptas. i "El Astuto" es baralla amb el ganster negre. Ijo deixo la maquina i m'en vaig a se par amb BRIGITTE BARDOT a "Los set portes". Em menjo una llagosta a l' "Am ericana i dues racions de peus de porc a la catalana i amb toca una quinie la de catorce resultats, i em compro un fora-borda amb televisió i faig un creuer pel Mediterrani, acompanyat de Mes. Hollywood i dues cantes mil no ies sueque

- TESTIMONI -

Ante la imposibilidad de publicar la lista detallada de torturas y los nombres de los torturados -por la seguridad de los presos politicos, de sus familias y de nosotros mismos- quere mos, sin embargo, precisar los tipos y lugares de tortura de los que tene mos igualmente un conocimiento certero:

- Golpes violentos sobre todo el cuerpo
- "Pau de arara": El preso es atado, des pués colgado por las rodillas y manos, (Comisariado de robos).
- Corrientes electricas sobre las par tes más sensibles del cuerpo, incluido los organos genitales (Comisariado de robos).
- Transistores conectados a diversas emisoras de radio, y aplicados a la oreja de los presos, a todo volúmen.
- Quemaduras con cigarrillos.

DISTINTIVOS PARA LOS SOLDADOS NORTEAMERICANOS, POR HABER MATADO VIETCONGS
 Fueron otorgados por un batallón del ejército, y para tener derecho al trato se tenía que presentar una oreja del guerrillero muerto
Agencia Efe

Brasil Viet-Nam
 Esp.....

EL blat

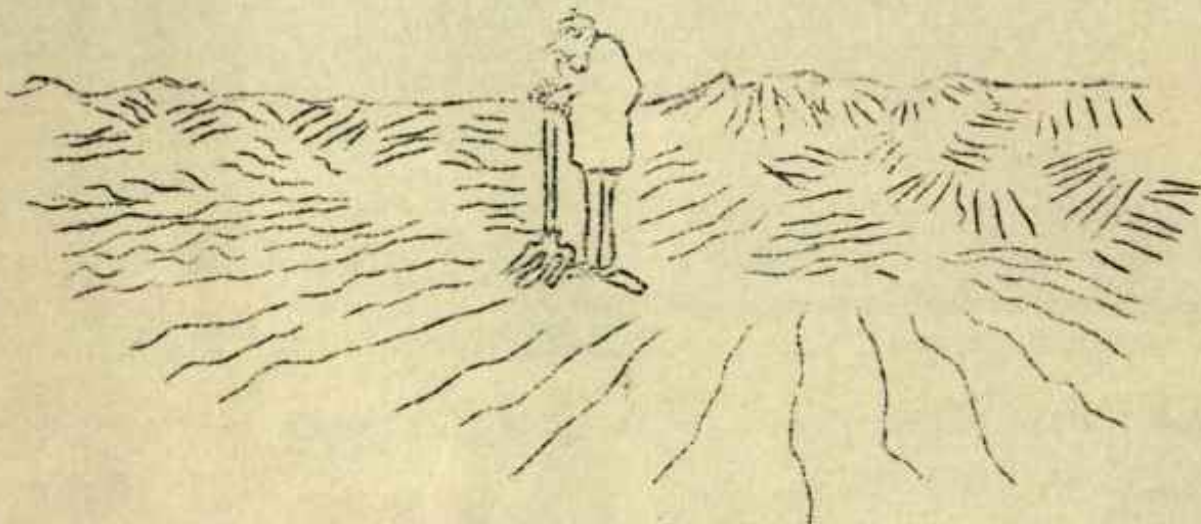
l'estat

Els senyors

Devant els plans europeus d'industrialitzar totalment la seva agricultura, el nostre país manté encara el seu camp dins del seu retras i del seu conflicte.

El nostre consum d'aliments amb major nombre de proteïnes i vitamines (carn, llet i mantega . . .), es amb bastant inferior a la mitja europea. No gens menys en contre de tot aixó sobran grans quantitats de blat, i encara existeix una forta ajuda estatal. Aquesta ajuda estatal fa que desapareixi la competència i que augmentin els grans interessos dels senyors de Castells i Andalusia doncs tenen un negoci facil i segur.

si se anubla, se aniega
si no, se anubla se aseca
si calienta se asfalta
si hiela se malogra
¿MA QUE NO SIEMBRO?...

OH QUE PLACER

CONSUMIR

CONSUMA, EL CONSUMO ES CULTURA

QUIEN NO CONSUME ATENTA CONTRA

LOS PRINCIPIOS FUNDAMENTALES DE LA

ECONOMIA NACIONAL

CONSUMA!!!! YA PAGARA COMO FUEDEA

P.C. (partido de consumidores)

UAB

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

UN PROYECTO DE LEY INMOVILISTA

La gestación del proyecto de ley sindical alcanza los tres años y medio de vida. Mucho tiempo, para llegar a conclusiones que son simple repetición del "statu quo" vigente y cuando no, a incluir puntos de claro matiz inconstitucional, no de signo aperturista, sino todo lo contrario.

Para comprender el alcance del proyecto de ley sindical se hace necesario un meticuloso análisis de todos los apartados. El espacio de que disponemos imposibilita el situarnos a un nivel concreto, sin embargo, con la simple enunciación de lo que consideramos errores esenciales podemos darnos cuenta de la inexistencia de un verdadero proyecto de (tan solo) signo renovador.

Primero) el proyecto de ley sindical en vez de limitar los poderes políticos los estabiliza, quedando la organización sindical controlada por el gobierno. En un futuro, esta medida, puede contribuir a que la organización sindical sea campo de batallas políticas entre los grupos completamente desvinculados de los intereses laborales.

Segundo) el proyecto de ley sindical no ha tenido en cuenta las sugerencias que, el informe de la O.I.T., la declaración sindical al episcopado y la famosa consulta-informe de los 168.000 productores, han formulado. calificamos pues, a esta movilización de opiniones con un propósito claramente PROPAGANDISTICO.

Tercero) el proyecto de la ley sindical presenta en uno de sus puntos una incompatibilidad sorprendente. Anuncia por una parte la "representatividad en todos los grados y niveles" y señala por otra, que ningún cargo directivo de la organización sindical sea directamente elegido por los trabajadores. La contradicción con que nos enfrentamos en uno de los incontables claro-oscuros que nuestra legislación encierra. De ellos surgen las anchas interpretaciones que a la postre se traducen en abuso del poder.

Algunos sectores han pretendido representar el papel de la oposición declarando que el proyecto no se ajustaba a las conclusiones del Congreso sindical de Tarragona. Pretensión que se derrumba si tenemos en cuenta que este congreso conservó la línea política, impidió la presencia directiva del mundo del trabajo y se articuló sobre las mismas bases fundamentales del proyecto de Ley.

Sintetizando vemos que tan sólo estos tres puntos:

- INTROMISION DESCARADA DEL GOBIERNO EN SINDICATOS
- DESPRECIO DE TODAS LAS OPINIONES DEL PUEBLO
- FALTA TOTAL DE REPRESENTATIVIDAD

derrumban lo que se pretende presentar como un proyecto de Ley Sindical, democrático.

Solo cabe esperar que las Cortes decidan, aunque como decía el Procurador Familiar por Asturias "En cuestión de criterio, siempre tiene razón el que está en el Ministerio".

-COL·LABOR·ACI·O-

UNA JORNADA HISTÒRICA DEL POBLE DE BARCELONA

No l'han vist? No els heu vist?. Ni als mes vells ho recorden. El poble de Barcelona manifestant-se. Adesenes, a milers, a desenes de milers, per a la part alta de la Diagonal i per allà les Rambles.

El poble, sense distincions de classes hem protestat davant d'una nova injustícia. Ens han prèss el pèl altre vegada! No hi ha dret! - sentiem per ahi-. Múndres! Pocavergonyes! per allà i altres interjeccions que la nostra moral no ens permet de reproduir. Pancartes, xocs amb la Pòl·licia Armada, crits, corregudes, incendis provocats e inclús ferits. Però res no ha pogut parar la exteriorització violenta de la rabia d'un poble que ha sofert tant i tant calladament. I la manifestació ha durat fins a les tantes de la matinada. I mes.

A l'endemà i a l'altre tothom ho ha comentat. Arreu una gran indignació contra els fets que han encès el ble del poble barceloní. Solidaritat extrema amb els que mes decidits han perdut veu i salut per defensar una causa justa.

Qui es que no te fé en aquest poble que s'ha manifestat amb tant de soroll? Es que potser no ha vist, emocionat, com el poble de Barcelona manifestar-se per defensar el que es nostra. Els homes i les dones, els nens i els avis, els joves, tots hem denunciat per tot arreu i fins a on ens ha sigut possible, aquest nou abús que ja ha fet vessar el got plé fins dalt de la nostra paciència.

I amb quin ardent s'ha il·lunitat. Tots els diaris n'han parlat i molt extensament. Tots, absolutament tots agermanats sota una històrica bandera hem cridat fins a quedar roncs: ¡No ha sigut penalty! Senyor Guruce-ta.

A primeres hores del dia següent, els obrers que aquell dia habien cobrat el seu jornal de 120 pessetes, els estudiants de la nova llei d'educació, els que busquen pis desde fé dos anys i els que s'els hi velluga lacase quan passa el metro, i els altres, ens hem posat a dormir amb la consciència ben tranquil·la perquè hem exterioritzat la nostra intransigència davant d'una tant monstruosa injustícia. Hem encès l'últim Celta de la nit, de l'esgotat paquet que habiem pogut comprar aquell dia.

Perqué no menjo, ni tinc fills, ni habito. I no se si existeixo.

"PORQUE ESA OLA LA FORMAN LOS MAS, LOS MAYORITARIOS EN TODOS LOS ASPECTOS. LOS QUE ACUMULAN CON SU TRABAJO LAS RIQUEZAS, CREAN LOS VALORES, HACEN ANDAR LAS RUEDAS DE LA HISTORIA Y QUE AHORA DESPIERTAN DEL LARGO SUEÑO EMBRUTECEDOR A QUE LOS SOMETIERON. PORQUE ESA GRAN HUMANIDAD HA DICHO: "¡BASTA!" Y HA ECHADO A ANDAR. Y SU MARCHA DE GIGANTES, YA NO SE DETENDRA HASTA CONQUISTAR LA VERDADERA INDEPENDENCIA POR LA QUE YA HAN MUERTO MAS DE UNA VEZ INUTILMENTE".

(Fidel Castro. II Declaración de la Habana. Febrero 1962).

PROBLEMAS DE HOY

En el primer número de la revista, distinguíamos en el concepto de propiedad dos elementos: los objetos de uso, y los medios de producción. La diferencia estribaba en que los primeros solo producen satisfacción al ser utilizados en tanto que los segundos poseen "propiedades" que les hacen ser fuente de riqueza.

¿De donde proviene la riqueza?

Veamos aquí también cual es la explicación que divulga la cultura oficial. Esta consiste en ver la empresa como un mecanismo en el que se combinan dos elementos: "lo que pone el empresario" y "lo que pone el obrero" es decir su capacidad de trabajo. Dos elementos que se combinan en el proceso productivo hasta crear un producto manufacturado que, colocado en el mercado, se vende a un precio (X). De este precio X, una parte (pongamos Y) va a parar a los trabajadores en forma de salarios y el resto al capitalista para financiar la materia prima, la maquinaria etc... y para que este pueda vivir.

Es decir que según esta versión, cada uno pone lo suyo y cada uno recibe lo suyo. Si a esto le añadimos que el empresario porque ha intervenido más tiene derecho a recibir más, ya tenemos redondeada la justificación de todo el sistema y aparentemente explicado el origen de la riqueza. El trabajo del obrero fuente de toda riqueza.

Lo que el capitalista (llamémosle A) ha invertido en la empresa, en forma de maquinaria y materia prima, lo ha adquirido a otro capitalista (llamémos a este B). Por lo tanto es imposible pensar que A pueda de estos bienes adquiridos a B un beneficio, por el simple hecho de volverlos a vender, incluidos en su objeto manufacturado. Si así fuese, resultaría que A es más listo que B puesto que vende los en un mismo mercado, a un precio más alto. Y si considerásemos al conjunto de los capitalistas, comprenderemos rápidamente que no es posible que unos capitalistas se enriquezcan a costa de otros capitalistas. En este caso habríamos llegado a un círculo vicioso, en el que resultaría imposible explicar como se enriquecen a su vez los capitalistas como B!

Por lo tanto, si la riqueza no proviene de "lo que pone el empresario", solo puede provenir del otro elemento: "lo que pone el trabajador". Su fuerza de trabajo.

Teoría de la explotación capitalista: la plusvalía.

Cuando un trabajador ingresa en una empresa, lo hace firmando un contrato en el que se compromete a trabajar un número determinado de horas (pongamos 9) por un salario fijo (pongamos 7500 pts.). Supongamos que este trabajador realiza 1 pieza cada hora y que esta pieza vendida en el mercado proporciona un beneficio neto de 1500 pts.

Este trabajador, al terminar su 5ª pieza va a pensar: "Con estas 5 piezas, proporciono al empresario un beneficio de 7500 pts. por lo tanto ya he trabajado por el salario que me pagan, ya puedo irme a casa". Pero el encargado del taller, siempre vigilante, le recuerda que él tiene un contrato firmado para trabajar nueve horas y que sus cálculos en nada justifican el que abandone el trabajo.

¿Que ocurre entonces? Que el trabajador, durante cuatro horas más, va a trabajar sin cobrar nada, va a trabajar para el propietario.

Hemos llegado aquí al meollo del proceso de producción capitalista: Todo trabajador realiza un doble trabajo en el que por una parte repone el valor del salario recibido, y por otra crea lo que llamaremos plusvalía, es decir crea riqueza que va a parar a las manos del capitalista.

Descubierta ya, aunque por limitación de espacio, tan simple y racional mecanismo de la producción capitalista, intentaremos, en el próximo artículo hacer un breve análisis de la evolución histórica de todos los conceptos económicos y sociales que hasta aquí hemos manejado.

El cinc de maig en una nota enviada als diaris, la direcció de l'empresa AEG telefunken de terrassa donava per acabat oficialment un conflicte col·lectiu, que amb més de dos mesos de durada, va convertir-se en un dels més importants registrats a Espanya d'enca del de Laminación de Bandas en frio d'Echevarri. Queda, però, un nonbre difícil de determinar d'obres a acomiadats, en principi foren acomiadats 73, durant el conflicte, però després l'empresa en va readmetre alguns, i el record de dos mesos llargs de brega, d'assemblees a l'església de Sant Cristòfol, d'intensacampanya per a mantenir-se en llurs reivindicacions, per a mantenir-se en llurs reivindicacions per a contrarestar la campanya que pel seu costat desplegava l'empresa enviada notes als diaris i tractant de desfer la solidaritat dels obrers per tots els mitjans. Dos mesos d'angúnia, però dos mesos on més d'un va recobrar la seva dignitat d'home.

SOLC

Animació de Joves

Minyons escoltes-Guies de Sant Jordi

Tote acció es resultat d'un passat i va encaminada a un objectiu. Es per això, que us presentem una selecció d'obres per conèixer el nostre passat, la història del moviment obrer a Catalunya, y el seu objectiu: la edificació del socialisme.

<u>Títol</u>	<u>Autor</u>	<u>Editorial</u>	<u>Preu</u>
El nou capitalisme	Maurice Dobb	Nova Terra	50 ptes.
Els moviments socials a Catalunya país Valencia, i les illes (1800-1939)	Giralt-Balcells-Termes	Ed. Lavínia	100 ptes.
Introducció a la història del moviment obrer	M. Tuñón de Lara	Nova Terra	175 " "
El Sindicalisme a Barcelona (1916-1923)	A. Balcells	Nova Terra	70 " "
Història del Socialisme	Jacques Droz	Edició Materials	265 " "
El problema agrari a Catalunya (La qüestió rabassaire) 1890-1936	Albert Balcells	Nova Terra	225 " "
La pagesia catalana i els seus problemes	Ramón Más	Ed. d'aportació	30 " "
Iniciació a la economia marxista	Ernest Mandel	Nova Terra	110 " "
Socialisme utòpic i socialisme científic	Friedrich Engels	Edicions 62	50 "

Darrerament apareguts: Dos importants documents que es complementen i poden ajudar a comprendre el procés de la nostra guerra i revolució del 36 - 39, encara que en alguns punts no massa objectius, sobretot en la acusació contra alguns partits i organitzacions d'aleshores.

Homenatge a Catalunya	George Orwell	Ariel	150 ptes.
Els fets de Maig (1937)	Manuel Cruells		150 ptes.

Fa por ésser home conscient del gemec

que exala quant existeix

Fa por dir en veu alta tot el que el mon calla.

Pero es necessari, som responsables de tot

el que sentim.

Pensem-ho, ésser home no es dirse a si mateix,

es carregar amb el pes de tot el que existeix,

es parlar per els altres, es carregar

amb la pena mortal del no dit.

- CELAYA -